

Aple mergelės ē vaikius

(Puoemātė)

I

Vadėnous Jeruonims Mats.
Vaikis tuoks kāp žvakė stats.
Rodus oustus pasėraitės,
Ėiškau meiliuos lietovaitės.
Daug kor jau apvažinėjau.
Vėskou sau i širdi diejau.

Nuvažiavės I Žagarė,
Sotėkau mergelė Marė,
Tujau aki mon patraukė,
Rasint senė monės laukė?

Labas, Marelė, sakau,
Gerā, ka če sotėkau:
Parokoukiau aple meilė –
Lėngviau bus nurītė seilė.
Nuors to monės nepžīsti,
Laimė žėidā gal pražīstė!

Vėsėp kalbėnau mergelė,
Rūtu iteikiau šakelė.
Paraituodams oustu galus
Vės veiziejau i akelė.

Bet ta Marė nu Žagarės
Nusėsokosi mon tarė:
To par sens moni mīlietė,
Negalio ni paveizietė:
Oustu galā sosėraitė –
Išsigoustrom ē mamaitė!

Mon mamaitė tėp prisakė:
Nuors būt vaikis ē kāp žvakė,
Bet je šėrdės tuo netrauk –
Gerus meilės to nelauk.

Kon aš būsio garėntouta,
Nepamesta, neparduota?
Vėskuo juk par omžio būn:
Kėik par meilė žmuoniū žūn!
Diel tuos meilės begalėnės
Išlop šėrdi iš krūtėnės.

Gal ē mon tėp atsėtėktė.

Geriau senmergė palėktė.
Apgalvuojusi sakau:
Tad laiminga kelė tau.
Nuvažiuok gal į Žarienus
Ar i Salontus, Darbienus.
Aplonkīk ė Vėlnio, Kauna,
Kol atrasi patė jauna.

Ė padavusi ronkelė
Nustriksiejė kėp stėrnėlė...

Nuors ta Marė mon patėka,
Vėltėis gaut anou neblėka.
Karti ašara nurėjės,
Dūmiau iš tuos parakvėjės.
Ousta švėlpė nu tuo cionga
Ka atmuoviau i Palonga.
Tėn gražuolė ka sorasio –
Mėrsio aš po anuos longo.
Tėksla torio aš pasiektė –
Ar i pekla, ar i dongo!

II

Rīta saulė ka tekiejė,
Šaltas rasas sožvėlgiejė.
Žīd lelėjės, pėnavėjės,
Apīnė i miedi vėjės.
Čiolb paukštelė, gegoželės,
Pralinksmiejė ė mergelės.
Sospėitosės i būri,
Kuožn ateiti sau būrė:
Trauk lapieli duobėlele –
Kėp laiškieli nu vaikelė.

Mon atruoda, – saka Zuosė, –
Je tiktās nepražiopsuosio,
Priviliuosio sau Juonieli:
Siovo trumpa sėjuonieli,
Kuojės šuokdama kraipīsio,
Gėrta Juoni privaldīsio.
Juk šuokieju pėlna salė –
Bus linksmoma lig davalės.

Linksma būda Aguotelė
Sosėmāstė dėl Juonėlė,
Rausvās žondās spinduliava
Kėp išsėrposi ougelė.
– Mon atruoda, ka Juonielis

īr neožkēšams vamzdielis:
Nepripēlsi anuo rīklies,
Nebožteks tau ni taipīklēs.
Vo ka nieka nebtoriesi –
Biegs nu tavēs kāp baidīklēs.

Pasēpostē, išsisklastē
Ē droviuoji pana Nastē:
–Kam tau eitē už pējuoka?
Žanītēis juk nier dā striuoka!
Lai dā žīd jaunīstēs dēinas:
Laimingesnēs būsem vēinas.

Kam skobiet i varga krēstē,
Iš katruo nebgal išbrēstē?
Spēitlio vākū apsékrausi
Ēr i kaili gerā gausi.
Baisē mon ē pagalvuotē,
Kāp dabā gīven žanuotē!

Paveiziek kad ēr i Zuosē:
Eit už tuokē rauduonnuosē!
Mosint pruota jau nebtor,
Ka tik žanītēis benuor.

Sosėspėitosės i būri
Viel iš naujē laimē būrē.
Pėnkialapis duobilielis...
–Tėkrā mona tas vaikielis! –
Šauk balsinguoji Magdelē,
Žema, stuora kāp žouselē. –
Mona Juokīms – ta bent vaikis:
Pagal monės prisitaikēs.
Solig puspūrio aukštoma
Ē be kuokē ēšdėdoma.
Ne ons pējuoks, ne ons rūka,
Ne so merguoms pardaug dūka.
Piningū ons tor kāp šėina
Ē temīl tik moni vēina!

Būtom pagal Dėiva nuora:
Vedo tėktomiau i puora.
Tėp žemaitėškā pasakios –
Tėik parėtos, tėik pastatios.
Ni pridietē, ni atimtē:
Juokīms žad Magdelē imtē.

Nuvažious i bažnītelē,

Kels žemaitēška veselē,
Vo paskou – gīvens gīvens
Ēlgā – ēlgā, kol pasens.

Trīs da lēkosēs mergelēs
Sklaida žeidus duobēlelē:
Anuos dā nuor sožēnuotē,
A kvēis Magdē i veselē,
Juk veselie, kāp žēnā,
Pasēlinksmēn neprastā.
Tik je bortā somaloutuom –
Toukart būtom nebgerā...